ELI, ELI, LAMMA SABACTANI? - Ps 21 (22)

z. ELI, ELI, LAMMA SABACTANI?

BOŽE MOJ, BOŽE MOJ, ZAŠTO SI ME OSTAVIO?

 H_{2}

K. Osjećam daleko tvoje spasenje od mog ridanja,

zazivam te danju i ne odgovaraš,

vičem noću i nema mi počinka.

Z. ELI, ELI, LAMMA SABACTANI...

H'

A ipak ti si Svetac,

ti što prebivaš u hvalama moga naroda.

U te se uzdaše očevi moji,

uzdaše se i ti si ih izbavio,

tebi su vikali i bijahu spašeni,

u tebe se uzdali i nisu bili postiđeni.

07 ***

A ja? Zašto mi ne pomogneš?

Zar možda ja nisam čovjek? Eto, ja sam crv!

Ruglo ljudima, naroda prezir!

Svi koji me vide, rugaju se meni,

razvlače usne, mašu glavom i govore:

"Uzdao se u Gospodina,

On neka ga oslobodi, ako ga toliko ljubi".

Da, ti me ljubiš, da, ti me voliš!

Iz krila majčina, ti si me izveo. Čim se rodih, ti si me prihvatio, od utrobe majke moje, ti si Bog moj, kad sam se rodio, već tada tebi bijah povjeren. Z. ELI, ELI, LAMMA SABACTANI ... K. Nemoj stajati daleko od mene, blizu je nevolja, a nema nikog, nikog da mi pomogne! Opkoliše me bikovi mnogobrojni, okružuju me bikovi bašanski. Ždrijela svoja razvaljuju na me, kao lav koji razdire i riče. Ja sam prljava voda koja se prolijeva. Sve mi se kosti rasuše. Srce mi posta poput voska, topi se u grudima mojim. Kao crijep, suho je moje nepce, jezik mi se za grlo prilijepio, u prah smrtni bacio si mene.

Z. ELI, ELI, LAMMA SABACTANI ...

```
H7
K. Opkolio me čopor pasa,
   rulje me zločinačke okružiše;
   probodoše ruke moje i noge moje,
   sve svoje kosti prebrojiti mogu.
   Gledaju u me, zure u mene,
   razdijeliše među se haljine moje,
   i za odjeću moju bacaju kocku.
   Ali ti, Gospodine, ne stoj daleko,
   snago moja, snago moja, u pomoć mi priteci.
   Istrgni me maču,
   iz šapa pasjih spasi život moj,
   spasi me, spasi me od ralja,
   od ralja lavljih i od rogova bivoljih.
   Braći ću svojoj navješćivati tvoje ime,
   hvalit ću te usred zbora, Bože moj:
   Hvalite Boga, vi, koji se njega bojite,
   pjevajte Gospodinu, svi od roda Jakovljeva,
   neka mu slavu dade rod Izraelov;
   jer njemu se nije gadio ovaj siromah,
   on jedini nije se sablaznio nada mnom,
   nije prezreo ovog bijednika,
```

```
nije pred njim skrivao svoje lice,
nego je uslišao njegov vapaj za pomoć,
njegov je vapaj čuo.
Sad znam da će se siromasi nasititi,
da će te naći svi koji te traže,
da će srce njihovo, srce njihovo,
živjeti zauvijek!
Vratit će se Gospodinu svi krajevi zemlje,
pred njim će nice pasti sve obitelji naroda.
Jer kraljevstvo, kraljevstvo je Gospodnje,
on vlada svim pucima.
Njemu jedinom, klanjat će se svi što spavaju pod zemljom,
prignut će se pred njim svi što u prah silaze.
Jer ja, ja ću živjeti, živjet ću za njega,
njemu će služiti moje potomstvo.
O Gospodinu će pripovijedat naraštaju koji dolazi;
naviještat će ono što je učinio sa mnom;
narodu koji će se roditi, govorit će se:
"Evo, to je djelo Gospodnje!"
```